

پارک گل‌خانه

در غیاب چشم‌های تلخ،
عشق‌های ساده و قشنگ،
در حوالی درنگ.

در غیاب نعره‌ی تفنگ،
بازی پرنده و درخت،
بی حضور سنگ.

آنچه می‌وزد،
هوای تازگی‌ست؛
در کمال سادگی‌ست.

فکر می‌کنم:

همین،

معنی درست زندگی‌ست.